

Vlam

Ieder mens heeft een vlam, die niet mag doven.

Misschien moet je zelfs zeggen: Ieder mens is een vlam, die nooit mag doven.

Dat is de vlam waarmee we uit de gloed van de geest komen als we geboren worden.

De grootste kunst bestaat daarin, het vuur levenslang brandend te houden - niet alleen in vreugde, maar ook in verdriet; niet alleen in kracht, maar ook in zwakheid. Ook als je ziek, zelfs als je doodziek bent, kan het vuur nog smeulen onder de as.

Er zijn echter talloze middelen om deze vlam te verstikken en te doven. De materie kan ons tot slaaf maken: slaaf van geld en bezit, van macht en geweld, van roes en verdoving, die ons doet vergeten wat onze opdracht in dit leven is.

Johannes, de grootste onder alle mensen, heeft ons voor-geleefd, voor-geleden en voor-gestorven hoe we het innerlijk vuur brandend kunnen houden. Hij is tot op de dag van vandaag 'de brandende en stralende fakkel' (Johannes 5: 35), die ons een lichtend voorbeeld geeft hoe wij onze vlam kunnen behoeden. In één woord vat Johannes samen wat wij moeten doen: 'Metanoeite' - dat betekent: 'Verander uw gezindheid.' (Mattheüs 3:2) Dit vlammenwoord wil zeggen: blijf niet stilstaan op de weg. De vlam kan alleen brandend blijven als je steeds opnieuw achter je durft te laten wat je dreigt te ketenen aan het stervende aardebestaan. Met deze gezindheid zul je eens als een Phoenix uit de as herrijzen.

Metanoeite:

'Mens, als je al iets bent,
Blijf dan niet op de weg stilstaan.
Je moet van het ene licht
Voort naar het andere gaan.'

'Mensch, so du etwas bist,
So bleib ja nur nicht stille stehen.
Man muss von einem Licht
Fort in das andere gehen.'
(Angelus Silesius)

9 juli 2023